

Wat te doen zonder poen

Klucht in twee bedrijven

door

C.J. SLIJKOORD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT TE DOEN ZONDER POEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Synopsis.

Dit toneelstuk is een avondvullende klucht voor vier dames en drie heren. Het toneelstuk bestaat uit twee bedrijven. Zowel het eerste als het tweede bedrijf neemt ruim een uur in beslag.

Gerrit en Riekje zijn duidelijk de dupe geworden van de crisis en hebben een chronisch gebrek aan financiële middelen. Gerrit gaat daar zichtbaar onder gebukt. Hij ziet geen uitweg in het woud van zorgen en zijn humeur lijdt daar ontegenzegglijk onder.

Riekje daarentegen is veel strijdbaarder dan haar man Gerrit. Haar levensmotto is overduidelijk: *“Geen zorgen voor de dag van morgen”*. In plaats van bij de pakken neer te zitten, tracht ze op een creatieve manier het hoofd boven water te houden. Zo wil ze een bedrijf oprichten met de welluidende naam U.N.G., ofwel Uit Nood Geboren. Helaas doet zich ook hier weer een bekend probleem voor. Om een bedrijf op te zetten is geld nodig. En dan dringt zich nogmaals de vraag op: *“Wat te doen zonder poen”* Daar komt bij dat Gerrit een eigen bedrijf met de daaraan verbonden ondernemersrisico's absoluut niet ziet zitten. Hoe ontwikkelt zich dit verder?

De ouders van Riekje worden om hulp gevraagd, evenals Harm en Everdina hun vrienden waarmee ze al jaren bevriend zijn. Of deze hulp zoden aan de dijk zet is nog maar de vraag.

De auteur van dit stuk wil niet al te veel op de zaken vooruit lopen. Wel kan gesteld worden dat dit toneelstuk bol staat van de meest onverwachte, maar vooral humoristische gebeurtenissen, die elkaar in hoog tempo opvolgen. Een regelrechte aanrader voor zowel de spelers als het publiek.

Personages en Kleding.

Gerrit: Gaat als gezinshoofd gebukt onder een voortdurende zorg om de financiële eindjes op een fatsoenlijke manier aan elkaar te knopen. Hij is nogal zwaarmoedig en ziet de toekomst verre van rooskleurig tegemoet. Als enige houvast heeft hij, ondanks alle zorgen, zijn humor weten te behouden. Gerrit moet zo mogelijk gespeeld worden door een speler van ongeveer veertig jaar. Voor Gerrit wordt geen kledingadvies gegeven. Wel moet de vertolker van deze rol goed beseffen dat Gerrit een rustige, zwaarmoedige man is, waarbij modieuze kleding absoluut niet past.

Riekje: Riekje is de echtgenote van Gerrit en is in alles zijn tegenpool. Ze is een vrolijke, lieve vrouw, die beslist geen genoegen neemt met het lot wat haar treft, namelijk een uitzichtloos bestaan door een continu geldgebrek. Haar strijdbaarheid, gekoppeld aan haar creativiteit en doorzettingsvermogen geeft haar leven een enorme boost. De vertolkster van deze rol moet zich terdege bewust zijn dat ze jonger en veel eigenzinniger is dan haar man Gerrit. Dat betekent dat Riekje bij voorkeur modern gekleed moet gaan, waarbij ze op gepaste wijze gebruik maakt van make-up en sieraden, terwijl haar kapsel uitermate verzorgd is. Riekje moet op het toneel uitgebeeld worden (schmink of werkelijke leeftijd) als een vrouw van ongeveer midden dertig jaar.

Wim: Wim is de vader van Riekje. Hij is dol op zijn dochter en wil er alles aan doen om haar het leven zo aangenaam mogelijk te maken. Er is echter één belangrijk argument dat hem tegenhoudt om haar een helpende hand toe te steken. Dat argument heet.....Angela. Zijn vrouw Angela vindt Gerrit maar een slappe, inhoudloze nietsnut, die het klagen hoog heeft verheven boven het werken en het nemen van initiatieven om zijn leven positief te beïnvloeden. Wim is weliswaar een geslaagde ex-ondernemer, maar hij kan niet tegen zijn vrouw op. Wim ziet er uit als het prototype van een ondernemer, zo mogelijk gekleed in een driedelig kostuum, waarbij een grote krulsnor niet mag ontbreken. Verder draagt hij zijn haar in een scheiding die midden over zijn hoofd loopt, waarbij een donkere hoornen bril zijn uiterlijk compleet maakt. Wim wordt uitgebeeld als een man van midden zestig jaar.

Angela: Angela doet zich voor als een dame van stand. Haar werkelijke naam was Anneke, maar dat klonk haar niet deftig genoeg. Ze praat zeer geaffecteerd, draagt overmatig veel sieraden, een hoogblonde pruik en gebruikt overmatig veel make-up. Ze doet ontzettend uit de hoogte, maar is eigenlijk een zielig, dom vrouwtje. Blond past dan ook perfect bij haar, aldus Gerrit. Ze kan beslist niet met Gerrit door één deur en laat geen mogelijkheid onbenut om hem op zijn tekortkomingen te wijzen. Zelfs als die er niet zijn! Gedurende dit toneelstuk wordt ze alsmaar lastiger en zelfs onuitstaanbaar. Ze zet zich af tegenover een ieder die in haar nabijheid komt. Een en ander is het gevolg van een ziekte waarmee ze te kampen krijgt. Angela moet uitgebeeld worden (schmink of werkelijke leeftijd) door een vrouw van midden zestig jaar

Harm: Harm is al vele jaren bevriend met Gerrit. Harm is een slimme, eerlijke man die waar mogelijk zijn vriend Gerrit met raad en daad terzijde zal staan. Tijdens dit stuk heeft hij een mobiele telefoon bij zich. Harm moet uitgebeeld worden (schmink of werkelijke leeftijd) door een speler van ongeveer veertig jaar. Er wordt geen kledingadvies gegeven voor de vertolker van deze rol.

Everdina: Everdina is evenals haar vriendin Riekje een moderne, vrolijke vrouw. Ze staat altijd met raad en daad klaar voor haar hartsvriendin. Ze heeft echter wel een eigen mening, die ze gevraagd en ongevraagd ventileert. Everdina is evenals Riekje bij voorkeur modern gekleed en ook zij maakt op gepaste wijze gebruik van make-up en sieraden. Haar kapsel is uitermate verzorgd, zonder dat dit overdreven te noemen is. Op het toneel moet Everdina uitgebeeld worden (schmink of werkelijke leeftijd) door een vrouw van ongeveer midden dertig jaar.

Emma: Emma is als hulp in de huishouding bij Gerrit en Riekje haar gewicht in goud waard. Ze doet veel meer dan redelijkerwijs van haar verwacht mag worden. Ook al is ze verre van intelligent, haar dankbaarheid dat ze bij Gerrit en Riekje een baan heeft gevonden, haar inzet en niet te vergeten haar loyaliteit en liefde naar haar werkgevers vergoedt alles. Emma is sober gekleed en maakt nauwelijks gebruik van sieraden. Wel draagt ze altijd een ketting en een ring, die ze van haar “weldoeners” heeft gekregen. Ze maakt geen gebruik van make-up en haar kapsel is kort en stijl (pruik). Ze draagt (bij voorkeur) donkere kleding, waarbij een pantalon taboe is.

Haar rok is half lang, ze draagt gemakkelijke, platte schoenen en zonder schort voelt ze zich naakt. De rol van Emma is niet leeftijd gebonden.

Benodigdheden + Inrichting kamer.

- Voor kledingadviezen wordt verwezen naar de persoonsbeschrijvingen en de daarbij aangegeven kledingadviezen.
- De kamer waarin dit toneelstuk zich afspeelt heeft twee (eventueel denkbeeldige) deuren. De **rechter** deur leidt naar de overige vertrekken van de woning, zoals de keuken, slaapkamers, etc., etc.. De **linker** deur leidt naar buiten.
- De kamer moet modern ingericht zijn, hetgeen vrij eenvoudig bewerkstelligd kan worden met moderne schilderijen, lampen, etc..
- In de kamer staat een dressoir of bergmeubel waarop een moderne vaas en telefoon staan.
- De telefoon moet vanachter de coulissen in werking gesteld kunnen worden (desnoods werken met een mobiele telefoon)
- Er moet een deurbel aanwezig zijn die van achter de coulissen bediend kan worden.
- In de kamer staat een tafel met vier stoelen en een kleine bank of twee fauteuils (met bijzettafeltje) waarop een recente krant en wat tijdschriften liggen.
- In het dressoir een blocnote en een pen.
- Een dienblad, koektrommel met inhoud, vier kopjes, roomkannetje en suikerpotje.
- Een thermoskan.
- Glas water.
- Twee velletjes A4 papier waarop met een printer puntsgewijs notities zijn afgedrukt.
- Let op: Harm heeft gedurende het eerste bedrijf een mobiele telefoon bij zich.

Eerste bedrijf.

Als het doek open gaat, zit Riekje op de bank of fauteuil een damestijdschrift te lezen.

Gerrit: *(komt door de linker deur de kamer binnen en gaat zwijgend in de andere fauteuil zitten)*

Riekje: Lekker gewandeld?

Gerrit: *(nors)* Nee! Het weer is het best te vergelijken met onze financiële situatie. Gewoon bagger!

Riekje: Ik hoop dat het oplucht.

Gerrit: Dan zal er een klein wondertje moeten gebeuren voordat de lucht opklaart. Zowel buiten als in onze portemonnee.

Riekje: Daar heb ik het niet over, Gerrit. *(legt haar tijdschrift op het bijzettafeltje)* Ik heb het over jouw verschrikkelijke humeur! Je loopt al dagen....., wat zeg ik..... al weken te mopperen over onze financiële situatie. Ik vraag me af of je nog ergens anders aan kan denken.

Gerrit: *(alsmaar harder schreeuwend en duidelijk boos)* Het lijkt wel of het jou geen barst interesseert. Op mijn bureau liggen zoveel rekeningen die binnenkort betaald moeten worden, dat je er moeiteloos een wand van de kamer mee kan behangen. *(nu cynisch)* En waarvan denk je die rekeningen te kunnen betalen? We staan bij de bank diep in het rood. Niet gewoon in het rood, maar in het donkerrood! Daar komt bij dat het nog ruim twee weken duurt voordat onze WW uitkering bijgeschreven wordt. En zodra dat gebeurt, gaat het op aan boodschappen.

Riekje: Klopt. Wat moeten we dan? Geen eten meer in huis halen? De voedselbank bellen? Dat wil je ook niet. En wat ben je met je gemopper opgeschoten? Helemaal niets! De sfeer in huis wordt er niet beter op, net zo min als onze financiële situatie.

Gerrit: *(nog steeds boos)* Jij met je voedselbank! Doe niet zo idioot. Dat is écht wel het laatste wat ik zou doen.

Riekje: Begrijp ik. Wat wil je dan?

Gerrit: *(nu berustend)* Wat ik zou willen is helaas niet mogelijk.

Riekje: Maak van je hart geen moordkuil. Vertel op.

Gerrit: Ik zou het liefst dat leugenachtige zootje in Den Haag naar huis sturen. En als het ook maar enigszins mogelijk zou zijn, voor de komende tien jaar met een uitkering die gelijk is aan ons inkomen. Het aantal schijnheiligen in ons land neemt hand over hand toe. Het zou fantastisch zijn als we daar iets aan konden doen.

Riekje: Je maakt me nieuwsgierig. Wat bedoel je precies?

Gerrit: Dat zal ik je piekfijn uitleggen. Nog niet zo lang geleden geloofden we alleen nog in Sinterklaas. Een schoolvoorbeeld van een **schijn**heilige. Daarna kwam de Kerstman overwaaien. Net zo'n **schijn**heilige! Maar de grootste schijnheilige is onze minister president die triomfantelijk in zijn ivoren torentje in Den Haag zit. Weer zo'n schoolvoorbeeld van een politicus die koeien met gouden hoorns belooft **vóór** de verkiezingen, maar je ongenaakbaar belazert **na** de verkiezingen.

Riekje: Je slaat de spijker exact op z'n kop met je vergelijking. Wat je wens betreft om onze regeringsleider naar huis te sturen met een WW uitkering zal door veel van onze medemensen met intense liefde ondersteund worden. Helaas weten jij en ik ook dat deze wens nooit zal uitkomen.

Gerrit: Ik weet het, lieverd. Mijn probleem is dat ik gewoon geen enkele uitweg zie. Ik solliciteer me tegen beter weten in helemaal wezenloos. Het resultaat is helaas steeds hetzelfde. (*driftig*) Helemaal niets! Ganz nichts! Nada!!!

Riekje: (*cynisch*) Heerlijk je talen zo perfect te beheersen. (*nu troostend*) Je kan jezelf nu wel in de put praten, maar dat heeft geen enkele zin. Tot op heden hebben we het steeds gered, dus ik zou niet weten waarom we het nu ineens **niet** meer kunnen redden. We moeten alleen goed nadenken wat we moeten doen in plaats van te jammeren. Neem van mij aan; "*komt tijd, komt raad!*"

Gerrit: Dan zal die raad weer van jou moeten komen, want **ik** weet het niet. Alle goeie ideeën zijn tot nu toe van jou gekomen. **Jij** was het die op het idee kwam om heel veel overbodige spulletjes via Marktplaats te verkopen. **Jij** was het die een kraam op een rommelmarkt huurde en daar de rest van onze overbodige spullen wist te slijten. **Jij** was het die een kraam op een boekenmarkt huurde en vrijwel al onze boeken wist te verkopen. Maar het houdt een keer op, lieverd. We hebben niets meer te verkopen. Misschien kan ik een poging wagen om m'n schoonmoeder voor een zacht prijsje op te te ruimen. Ik vrees alleen dat ik daarop geld moet bijbetalen om die te lozen.

Riekje: Je hebt het wel over mijn moeder, Gerrit. Ik zou het op prijs stellen wanneer je jouw gevoelens wat meer voor jezelf wil houden.

Gerrit: Sorry, Riekje. Het hele probleem is dat ik het zo af en toe helemaal niet zie zitten. Ik zal me niet meer op jouw moeder afreageren. (*gehaast*) Maar het zal nooit mijn vriendin worden met haar hooghartige manier van doen.

Riekje: Dat verlangt niemand van je. Het probleem ligt volgens mij ook niet bij m'n moeder, maar bij onze belabberde financiële situatie. We zullen dus iets moeten ondernemen om ons hoofd boven water te houden.

Gerrit: (*duidelijk moedeloos*) Het één sluit het ander niet uit. Je moeder zit me al vanaf de eerste kennismaking tot hier (*geeft dit aan door de zijkant van zijn hand tegen zijn adamsappel te brengen*) en onze belabberde financiële situatie komt me eveneens de strot uit! Een nobel streven om iets te ondernemen. Maar wat?

Riekje: (*even in gepeins verzonken wordt plotseling enthousiast*) Dat is het! Ondernemen!

Gerrit: (*verbaasd*) Wat gaan we nu weer krijgen? Is er een tsunami losgebarsten in jouw hersenpan en ben je weer eens niet bij machte om orde in de ontstane chaos te scheppen.

Riekje: Ik dacht het niet. Gerrit, denk eens goed na. Jij bent beslist niet de enige die zich wezenloos solliciteert, om jouw woorden te gebruiken. Hoeveel sollicitaties heb ik het afgelopen half jaar de deur uitgestuurd.

Gerrit: Geen idee. Laten het er eens een stuk of drie per week zijn geweest. Dat maakt dan in een half jaar zo'n kleine(*denkt zichtbaar na*) honderd sollicitaties.

Riekje: Dat denk ik ook. En hoeveel keer ben ik uitgenodigd voor een gesprek?

Gerrit: Volgens mij drie á vier keer.

Riekje: Precies! Ik ben inderdaad drie keer op gesprek geweest. En wat was het resultaat? Bij de ene was ik te lang uit het arbeidsproces. Kan je nagaan. Ik was pas een paar maanden werkeloos. Bij de ander was ik gezien mijn leeftijd te duur en bij de derde ontbrak het mij zogenaamd aan de juiste ervaring. Om gek van te worden. En welke briljante oplossing toverde jij zojuist uit je hoge hoed?

Gerrit: (*zichtbaar verbaasd*) Geen idee. Heb ik iets zinvols gezegd zojuist? Je zou toch zeggen dat zoiets moet blijven hangen.

Riekje: Je zei inderdaad iets zinvols. Je zei namelijk dat je het een nobel streven vond om iets te ondernemen. Alleen wist je niet "WAT".

Gerrit: (*gelaten*) Heb ik dat gezegd? (*cynisch*) Inderdaad briljant hoor.

Riekje: Natuurlijk is dat briljant. Mits je de klemtoon op het juiste woord legt.

Gerrit: Praat alsjeblieft niet in raadselen. Waar wil je precies heen?

Riekje: Luister, ik zal het je uitleggen. Jij zei dat we iets moeten ondernemen. Begrijp je me? (*met de nadruk op elke lettergreep*) **Onder-ne-men!!!**

Gerrit: *(een en al verbazing)* Je bedoelt.....?

Riekje: Exact! Dat bedoel ik. Ondernemen. Een eigen bedrijfje starten.

Gerrit: *(houdt zijn hand op het voorhoofd van Riekje en maakt bij de eerste aanraking een hevig sissend geluid. Trekt dan zijn hand verschrikt terug en kijkt nadrukkelijk naar zijn hand. Nu cynisch)* Daar kom ik goed mee weg. Slechts derdegraads brandwonden!

Riekje: *(verontwaardigd)* Leuk hoor. Hoe zou je er over denken om hier eens positief mee aan de slag te gaan! Dat lijkt me heel wat zinvoller dan te gaan zitten piekeren en klagen.

Gerrit: Sorry hoor, ik wist niet dat je kwaad zou worden.

Riekje: Ik word niet kwaad. Één ding weet ik echter zeker. Als ondernemer kan je het misschien niet altijd even goed doen, maar er is niemand die jou kan ontslaan. Als je't goed doet, heb je altijd werk en ben je ook nog eens verzekerd van een redelijk inkomen. Dat is iets wat we vandaag de dag niet kunnen zeggen.

Gerrit: *(argwanend)* Weet je wat **ik** denk? Dat jij me een idee in m'n schoenen schuift, waardoor jij me achter jouw plannetjes krijgt.

Riekje: *(met een glimlach op haar gezicht en erg overdreven)* Hoe kom je daar nu bij?

Gerrit: *(nors)* Leer mij m'n pappenheimers kennen. *(cynisch)* En heeft mijn directrice er al over nagedacht **wat** voor een wereldbedrijf zij binnenkort uit de grond wil stampen?

Riekje: Je kan nu wel cynisch doen, toch laat ik me door jou niet dwarsbomen in mijn toekomstplannen. Ik ga hier eens goed over nadenken. Op dit moment denk ik er over om een winkel te beginnen in tweedehands kleding en schoeisel. Maar alles is nog zo pril dat ik beslist niet weet hoe ik een en ander moet realiseren. Één ding weet ik wel. Ik zet mijn plannen voorlopig door.

Gerrit: *(boos)* Om plannen door te zetten moet je eerst plannen maken.

Riekje: *(staat op en loopt richting de rechter deur)* Maak je daar maar niet druk om. Ik zal op z'n minst een poging ondernemen. **On-der-ne-men!** Begrijp je? *(verlaat nu de kamer)*

Gerrit: Dat kan nog leuk worden. Wat die op haar lever heeft, kotst ze niet zo gemakkelijk uit. Ik heb zo het donkerbruine vermoeden dat ik daar de komende tijd nog wat mee ga beleven. *(op dat moment gaat de telefoon)* Met Gerrit Stavast..... Hoi Harm..... Bijzonderheden...? Ach, het is maar hoe je het bekijkt. Daar hebben we het nog wel over..... Wat zeg je.....? Everdina.....? *(cynisch)* Misschien mag ik je er op attenderen dat Everdina **jouw** vrouw is en derhalve bij jou woont..... Ohhhhh, dat weet je...! Mooi zo. Ze is in ieder geval niet hier.....! Wat....? Dat ben ik hartstikke vergeten. Ik

kom er gelijk aan. *(verbreekt het telefoongesprek en loopt naar de **rechter** deur waar hij naar Riekje roept)* Riekje!!! *(nu harder)* Riekje!!!
Riekje: *(vanachter de coulissen)* Ja-ah. Wat is er?
Gerrit: *(nog steeds bij de deur)* Ik moet naar Harm. Ik ben onze afspraak vergeten.
Riekje: *(nog steeds vanachter de coulissen)* Wacht even. Ik kom er aan. *(komt door **rechter** deur de kamer binnen)* Wat ben je nu weer vergeten?
Gerrit: Ik zou met Harm naar de motorcross gaan, maar dat ben ik door alle consternatie hartstikke vergeten. Hij vroeg naar Everdina, omdat hij dacht dat ze hier was. Ze kan dus ieder moment hier zijn.
Riekje: Gezellig! Ga jij maar gauw.
Gerrit: Prima. *(kust Riekje gedag en loopt naar de **linker** deur)* Tot zo dadelijk! *(verlaat nu de kamer)*
Everdina: *(komt door de **linker** deur de kamer binnen en kust Riekje ter verwelkoming)* Hoi!
Riekje: Waar kom jij ineens vandaan? Zat je voor de deur te wachten tot er iemand wegging?
Everdina: Nog gekker. Het kindje dartelde in de wei en het paard deed zijn broek vol in de wieg. Ik wilde net aanbellen toen Gerrit de deur opende. Vandaar....!
Riekje: Koffie?
Everdina: Ik dacht dat je't nooit zou vragen.
Riekje: Wat wil je erbij?
Everdina: Helemaal niets. Het is dat je op mijn leeftijd geen groeistuiptjes kan krijgen, anders was het hek helemaal van de dam. Gewoon zwarte koffie. Dat is prima.
Riekje: Ga zitten, dan haal ik even koffie. *(verlaat de kamer door de **rechter** deur)*
Everdina: *(gaat aan tafel zitten en wacht tot Riekje terugkomt)*
Riekje: *(komt door de **rechter** deur de kamer binnen met een dienblad en twee kopjes koffie)* En dan is er koffie! *(serveert de koffie uit en gaat ook aan tafel zitten)*
Everdina: Lekker.
Riekje: Dat moet je nog maar afwachten.
Everdina: Gloort er nog nieuws achter de horizon?
Riekje: *(twijfelt zichtbaar voor ze een antwoord geeft)* Uhhhh....., ja en nee.
Everdina: Vertel op. Goed nieuws?
Riekje: Eigenlijk is het nog geen nieuws, maar ik kan het jou wel vertellen. Je weet dat zowel Gerrit als ik continu aan het solliciteren

zijn. Helaas elke keer met hetzelfde negatieve resultaat. En dat op een moment dat we best wat extra geld kunnen gebruiken. Geloof me Eeffie, er is werkelijk geen baan te krijgen. In ieder geval niet voor ons. Dat alles begint nu toch écht z'n sporen na te laten binnen ons huwelijk. We hebben vrijwel elke week een kleine aanvaring met elkaar en dat is uiteraard niet prettig. We zijn zo langzamerhand ten einde raad.

Everdina: Kom op, Riekje. Niet zo somberen hoor. Zo ken ik je niet. Ik ben er van overtuigd dat er betere tijden komen.

Riekje: Dat mag dan wel zo zijn, maar dan zal ik het heft toch in eigen hand moeten nemen. En daar ben ik tussen de oortjes keihard mee bezig.

Everdina: Wat bedoel je?

Riekje: Ik denk er serieus over na om een eigen bedrijfje te beginnen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto